

Fra «Das Kapital» til Bibelen

«Jesus fremfor Marx...slik beskrives kristensosialisten Blair i en overskrift i Aftenposten. Hvor vi også leser at Storbritannia nå får en sosialistregjering «mer glad i å lese Bibelen enn Marx».

Labours ledere behøver ikke bla så meget i Bibelen før det overstiger tiden de bruker på å lese «Das Kapital», nødvendigvis. Karl Marx var aldri de britiske arbeidernes «pin-up-boy», slik som i Tyskland og Norge.

Når Tony Blair i sine taler sier: «Mine verdier er nøyaktig de samme som Keir Hardies», refererer han til skotten som startet den britiske arbeiderbevegelsen. Hardie, en engasjert kristen, tok initiativet til å organisere sine arbeidskamerater i Ayrshires kullgruber. Han kjempet for minstelønn, rett til arbeid og lovbestemt

ukentlig arbeidstid.

Hardie tok klar avstand fra «den sosialdemokratiske føderasjon» på grunn av dens kritikkløse tilslutning til marxismen.

Tyskeren Marx bodde og arbeidet i London i 34 år. Der ble han gravlagt i 1883. På det tidspunkt var Keir Hardie 27 år og i gang med å rykke vekk Marx' tankegods. Det preget den britiske arbeiderbevegelsen.

Som kristen politiker kan Tony Blair gå lenger til-

bake i historien og peke på parlamentarikeren William Wilberforce (1758-1833). En helhjertet metodist som med stor lidenskap bekjempet slaveriet. Det var «et vendepunkt i verdenshistorien» da det lyktes Wilberforce og hans venner å avskaffe slavehandelen i 1807 og senere å oppheve slaveriet i de bri-

tiske kolonier.

Når de fremste forkjemperne mot slaveriet og for frigjøringen av arbeiderne var overbeviste kristne personligheter, er det ikke rart at dagens britiske politikere siterer Bibelen fremfor «Das Kapital».

Såkalte «radikale» har kritisert kristne for å være mer opptatt av sin egen moral enn sosiale samfunnsforhold, for ofte med rette.

Den polske forfatteren Leszek Kolakowski uttrykte det en gang slik: «Den kristne vandrer gjennom historiens blodige sump i sin egen fortrefelighets blankpussede lakksko.»

Slike formuleringer fordøyes lett i Norge og Tyskland, men ikke i Storbritannia.

Når Aftenposten med fete typer skriver at Tony Blair «lover moralsk opprustning, men ingen store sosiale reformer» settes to begreper opp mot hverandre, som skulle være et hele.

Det minner om følgende

historie: En meget syk pasient, Sam, (forkortet fra Samfunnet) lå på operasjonsbordet. En kirurg, en kristen moralist, vasker sine hender, vasker og vasker og vasker. I mellomtiden dør Sam. Alternativ 2: En kirurg som er sosialradikaler og lite opptatt av personlig moral eller av å vaske hender: «Her må det handling til,» sier han og gyver løs på operasjonen.

I første omgang ser alt bra ut, inntil skitt og bakterier tar livet av Sam.

I Norge går våre sosiale reformer i forråtnelse innenfra av samme grunn.

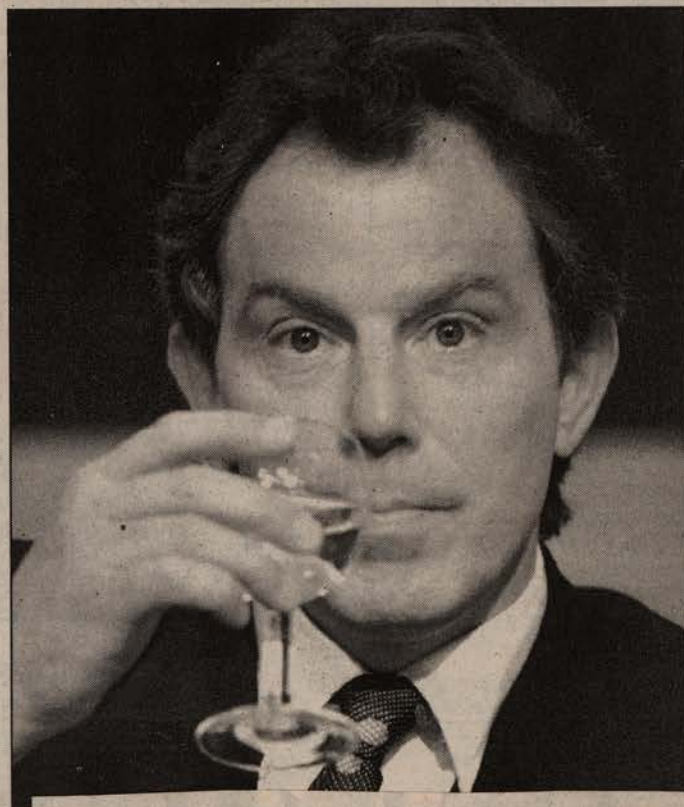
Tony Blairs oppgave blir å få de to «kirurgene» til å samarbeide. Ingen enkel sak, selv med et overveldende flertall i Underhuset.

Den britiske statsminister
Tony Blair lover en
«moralisk opprustning.»

Tanker
i tiden

Av: Einar
Engebretsen,
tegner og
skribent, Sande

Drammens Tidende • Bus

ONSDAG 21. MAI 1997 - UKE 21